

амовъ, и Бѣзъ Ісааковъ, и
Бѣзъ Іакшовъ: Бѣзъ, не є
Бѣзъ на мертвіи ти, но Бѣзъ
на живи ти:

33 И като чѣхъ това на-
рѣди ти, чѣдехасе на оученіе
то мѹ.

34 И фарїсѣи ти като чѣхъ
че заграми садаѣкѣи ти, со-
брахасе на кѣпъ.

35 И єдінъ ѿ нихъ за-
коноучитель, попытѣ го,
за даго искѹшава, и гово-
реши:

36 Оучителью, коѧ зѣпо-
вѣдь єпѡ големавъ зако-
натъ:

37 И Іисусъ мѹ рѣче: ще
да возлюбишъ Господа Бѣзъ
твоєгѡ со сїчко то си сѣрд-
це, и со сїчка та си душа,
и со сїчка та си мысль.

38 Тѧа єпѡрвата и голѣ-
ма зѣповѣдь.

39 И вѣтора та подобна є
ней: ще да возлюбишъ со-
сѣда си като самсѣбе си.

40 На тіа дѣвѣ ти зѣповѣ-
ди, сїчкю законъ, и проро-
чу ти вислѣтъ.

41 И като вѣха се собрали
фарїсѣи ти, попытѣ ги Іи-
сусъ,

42 И рѣче: що ви се чини
за христѣа, чий є сїнъ; рѣ-
коха мѹ: Давідовъ.

43 Рѣче имъ: каквѡ прѣ-
чее Давідовъ, като пророчест-
вовъ, съ Дхъмъ Ежій го на-
рича Господа; и говори.

44 Рѣче Господь на Гос-
пода моєгѡ, сїдї ѿдесна та-
ми страна, доклѣ да тѣримъ
враговѣ ти твой подноожіе
на нозѣ ти ти.

45 Яко прѣчее Давідовъ го
нарича Господа, каквѡ мѹ
є сїнъ;

46 И никой не можеше да
мѹ ѿговори слово: нито
смѣеше нѣкой ѿный день
да го попыта вече нѣщо.

ГЛАВЯ КГ".

ТОГІЙЯ Іисусъ рѣче на
нарѣди ти и на оученици
ти си, и говореше:

2 На Мѡнсѣово то сїдѣ-
лище сїднѧха книжници те
и фарїсѣи ти.

3 Сїчко то прѣчее щото
ви речатъ да вардите, вар-
дите го, и правите го: но по
нихны работы не правите.
понѣже кайдватъ, а не пра-
ватъ.

4 Защо то свѣрзуватъ то-
вары тѣжки и лжчины за-
носенї, и тѣратъ ги на рамена
та на-человѣцы ти, а
сами нещатъ нито сѧ прѣ-
статъ си даги поклататъ.

5 И сїчки ти свой работы
праватъ за да ги видатъ
человѣцы ти: и разшир-
ватъ хранилища та свой,
праватъ голѣми (ржавете
и) полѣ ти на-дрѣхи ти си:
6 И ѿбѣчатъ напредъ да